

Mai badita, floare dulce - de Lucian Blaga

Doina este o poezie lirica, specifica folclorului romanesc, care exprima sentimente puternice, fiind insotita de o melodie adevarata. Sentimentele exprimate direct se caracterizeaza prin intensitate, gradare si prospetime.

In functie de sentimentul exprimat, doinele se clasifica in: doine de dor, de jale, de dragoste, de revolta, etc.

"Mai badita, floare dulce" face parte din "Antologia" de poezie populara a lui Lucian Blaga si este o doina de dragoste. Titlul se constituie dintr-o constructie formata dintr-o interjectie si un substantiv in vocativ, urmate de metafora opozitiva "floare dulce", titlul fiind reluat si in primul vers al poeziei.

Doina este o confesiune tulburatoare a nevoii de dragoste, a dorintei de realizare prin iubire pe care o face o tanara fata de alesul ei.

Fiind o opera lirica, unsprezece din cele doisprezece vorbe sunt folosite la persoana intai, la modul conditional - optativ, pentru ca exprima dorinta de realizare a dragostei. Sentimentele, ca in orice doina, sunt exprimate direct si intens. Implinirea iubirii presupune atat o apropiere in spatiu, cat si una afectiva, sugerata de expresia: "te-as rasadi in gradina". Dragostea ei este ocrotitoare: "te-as secera cu mila", plina de afectiune.

Sentimentul de dragoste ramane la nivelul dorintei si impresioneaza prin puritate si delicatete. Verbele "a rasadi, a secera, a face stog, a macina, a cerne, a framanta" sugereaza muncile agricole. Enumerarea lor semnifica faptul ca dorinta de implinire a iubirii are in ea ceva ritualic, ca este asa de puternica incat nu este posibila decat printr-o transformare miraculoasa a celui iubit. Numai astfel zbuciumul sufletesc va lua sfarsit: "Si te-as da inimii mele/ Sa se stampere de jele"

Finalul sugereaza si faptul ca dragostea presupune si jale, durere, suferinta care nu ia sfarsit decat prin implinirea ei. Intensitatea sentimentului, gingasia, puritatea, sunt sugerate prin propozitia exclamativa prin care incepe poezia si prin cateva epitete: "floare dulce, Te-as macina marunt"

In al doilea rand, enumerarea verbelor la conditional - optativ, de obicei la inceput propozitiilor coordonate prin "si" repetat prezinta gradarea ascendenta a dorintei de implinire, a dragostei.

Lirismul doinei este sporit si de versificatia ei: masura de opt silabe si ritm trohaic, rima imperecheata sau monorima. Exprimarea directa si profunda a sentimentului dovedeste ca poezia: "Mai badita, floare dulce" este o doina.